

„PAVASARIO DELNUOS UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms.

Lazdynietė Danutė KATKAUSKAITĖ-RUSECKAJA gimė Dzūkijoje. Dar mokykloje pradėjo bendrauti su mūzomis. Jau tada jos kūryba spausdinta laikraščiuose ir žurnaluose. Šiuo metu ji Lietuvos nepriklausomųjų rašytojų sąjungos ir Tarptautinės literatūros, rašytojų ir menininkų gildijos „Vingis“ narė, Lietuvos kūrybinės raiškos asociacijos „Menų sodas“ prezidentė, 6 poezijos knygų su 1200 eilėraščių, kur viena su skaitytojų komentarais, autorė. Šiuo metu jos eilės publikuojamos dienraštyje „Lietuvos aidas“, savaitraštyje „Bičiulystė“, mėnraštyje „Gintaro gimtinė“. Į lietuvių kalbą išvertė rusų poetų eilių, dažniausiai skirtų dainuoti. Sudarė poetų almanachą: „Poezijos spalvos“ (2015), kuris tapo Lietuvos rekordų knygos diplomantu kaip didžiausias pasaulio lietuvių almanachas. Danutės atsidavimo kitiems kūrėjams rezultatas – poetiniai šventiniai almanachai: „Kalėdinė giesmė“ (2018) ir „Dėkoju, kad vedei už rankos...“ (2019). Ji sudarė ir išleido jau šviesios atminties poeto Gintaro Aleksonio poezijos rinktinę „Nuojautos“ (2016). Savo sodyboje rengia poezijos festivalius, sutraukiančius menininkus iš Lietuvos ir svečių šalių. Ji taip pat ir Pilaitės poezijos pavasarių dalyvė ir jiems skirtų leidinių bendraautorė.

Pavasaris budina

Pakabina ties rytmečiu debesį
Vėjas savo ranka jau įgudusia,
O saulėlė pažvelgusi stebisi
Ir išsklaido kaipmat nakties liūdesį.

Nedrąsus daigas budinas, kalasi,
Gaudyt vikšrą paukštelis kėsinaisi.
Ankstų rytmetį bundantį alasį
Saulė stebi, nuo debesio ginasi.

Po žiemos prie garsų dar nepratusi,
Geriu gaivą, laikau kvapus rankose...

Diena baigias. Į vakarą vedasi
Žavi prieblanda, šydu pridengusi.

Užsupa snūduriuojantis vakaras
Prie mėnulio žvaigždėlę prigludusią.
Vėl įaudrins pražydydusios sakuros
Jausmingumą, į širdį atplūdusį.